

10. aug. 1974

FAKTA

Dato:

10. aug. 1974

Sidetæl:

Notes i Glæne 1974 s. 29-31

- kan i at j, ikke kan tro
hvordan på kunsten eller
en dikunsten.
78 gider ikke at det gaa
med farve og form, men
j, kan helt sikkert bemærke at
de findes et kunstnerisk
område som først alt s.
det j, der mest på - hvis
der endelig skal tales om
hvis de kan lides. Men som dette
kann skænke om røde tårn, sy
ad i dag (farven som farve
- struktur som struktur) når
j, kan til for mig, artikl -
- jedsstillede at om rindelig heds.

Glæde 10-8-74.

Jeg har mistet min
penndid. Det betyder at
der ikke længere er noget
at se frem til at man
ikke har nogen penndid
at kalde sig selv, f.eks.
må en pludselig blive
miser. Det er nok.
Der er mange ting vel
de fleste må nu i og
- give fordi de ikke er
frem til for at kunne ud-
-vilde sig. Man kan godt
gribes af håbløshed, man
kan dog også i det i en
frihed, presses til at leve i
med. Man kan også gribes
af panik og som man
skal nu noget i den ret
af frem til som er tilbage.
Det vises blot at penndiden
er for de forfølgte de am-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- bitigse for hvad er det
man skal på?
Dens skal mig venter os
alle, den når den alle
og for hold til den er al
erogning, for penges bud alle
ambitioner. Luffet, over for
den er vi kun krogen. og
Men, man skal da mig at
leve, og man skal ikke nu
at leve, det er for at pantils-
-proget, man skal leve.
- har altid haft vansk-
- og ved at for hilde mig
til ordene: livet - at leve -
har altid og faldet dem som
var der en bestemt måde,
og kun dem ene at leve
og ved på og har der for
skiller mig og spørgsmålet
hvad dem ene måde
bestod i. Alt hvad man

en dag igennem fra morgen til
aften foretager sig af frivillige
og uprindlige handlinger bestræ-
- man jo som så vel mere
at de dog ikke kan dakt-
- for det begreb man kaldte
livet og at leve det.
Derfor drager man så den
Non illusion at den måde
man lever lever på er den
for tank og at der må fin-
- des en som er rigtig ikke.
Men det gør der på ikke.
Livet, og at leve det er
for netop dem uendelige
se ikke af helt over andre hand-
- lings: spise - glide - sove -
- gå - sidde - høre - se - høre -
- bølge - smage - føle - mere
er der ikke, mere skal der
ikke være.
Lige at leve livet er netop

af anse disse handlinger og
funktioner som sekundære
i forhold til et idealtistisk
illusionsbillede af en primær
~~livs~~ liv. At ville forlænge
livet på. At ville forlænge
mere af livet, at leve
nogen af livet, at leve
på den forfængelige egoisterede
følelse af opfyldelse af at
man er noget særligt, at der
kan tilfælde sig et ualmindelig
med fordringer til livet.
Der der leve for, i en
den der modtager hvad der
kommer for alt, navnlig selve
livet som det er.

Glem. 12-8-74.

I morgen får Susanne
til at venheden og Børst er
i Sif med-jylland og Børst er
har helt alene.
Det er på ved af, og det
irriterer mig at på er ved
af det, på følger det som
en svag hud, en uforkud at
på således overmandes af
selv med tiden ved hvs-gang
på ~~er~~ bliver over-talld hvs
mid selv. Men - det nytt
for ikke at bilde sig ind
at man er lige af det man
man ikke er lige af det man
kan lige så godt indkomme
at man er helvedes ved
af og sur over at stille
være alene, og al verdens filo-
-soferen hjælper ikke på den